

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАДРИ

Виходить
з 1962 р.

ЧЕТВЕР
№ 20 (952)

26

ТРАВНЯ
1988 р.
Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ

КИЇВСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНОГО ІНСТИТУТУ

ПРАВО НА ДОВІР'Я

На пленумі Залізничного району Компартіі УРСР висунуто кандидатів для обрання делегатів XIX Всеукраїнської партконференції. Критерієм оцінки претендента була об'єктивна характеристика трудового колективу, в якій йшлося про трудовий внесок, життєву позицію, моральні якості, а також особисте розуміння перебування, ставлення і участь у тих процесах, що відбуваються нині в суспільстві.

Пленум обрав кандидатами у делегати машиніста електровозу локомотивного депо Київ-Пасажирський Південно-Західної залізниці Віктора Йосиповича Хомичика, провідного інженера Київського науково-дослідного інституту гідроприладів Міністерства суднобудівної промисловості СРСР Надію Миколаївну Жиліну, красильниці Київського виробничого трикожного об'єднання ім. Розі Люксембург Міністерства легкої промисловості Української РСР Тетяну Олександрівну Бахеру.

Інф. «За будівельні кадри».

НАЗУСТРІЧ XIX ПАРТІЙНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Кафедра організації і управління будівництвом Київського інженерно-будівельного інституту разом з республіканським Будинком економічної і науково-технічної пропаганди Товариством «Знання» УРСР підготували і провели 11—12 травня республіканську науково-практичну конференцію, присвячену питанням активізації перебудови в будівництві.

На конференції були присутні понад 300 чоловік з різних областей України. Це наукові співробітники, викладачі і будівельники різних підрозділів будівництва, в тому числі представники Білоруської РСР.

На пленарному засіданні виступили з доповідями 11 чоловік, на засіданні секцій понад 30. Серед виступаючих — д. е. н., професор, зав. кафедрою КІВІ С. А. Ушацький, начальник відділу праці і зарплати Мінбуду УРСР В. М. Засько, начальник відділу праці і зарплати пресу Черновицьбуд С. Г. Цибушкін, д. е. н., професор Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту Р. Ф. Самуєва, доцент Київського інституту (ВРСР) Л. Д. Петрова, представники нашого вузу к. т. н. доценти І. Д. Безпалій, Г. М. Тригер, М. С. Рудь, д. е. н., професор І. О. Слепов, ст. викладач О. Ф. Кравченко, к. е. н. П. С. Рогожин і ін.

Особливо творчо, по-бойовому пройшло засідання секції, що займалася питаннями теорії і практики впровадження колективного під'яду і господарування в будівництві (керівник проф. І. О. Слепов). В ній взяло участь близько 215 чоловік.

Хотілося б відзначити велику роботу по організації конференції, яку за завданням кафедри організації і управління провів доцент М. С. Рудь.

Отже, кафедра виявила цінну ініціативу і здійснила корисну роботу по подальшій допомозі кадрам в успішному проведенні перебудови, підготувати до XIX партійної конференції.

Наш кор.

Нещодавно в нашому інституті відбулися збори комсомольського активу. Одним з найбільш обговорюваних питань на зборах було студентське самоврядування.

Комсорг групи МБ-12 Ірина Матвієнко ділиться своїми враженнями.

Фото В. Чайковського.

СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ ПЕРШІ КРОКИ

Підготовлено Положення про участь студентів нашого вузу в управлінні інститутом. В ньому відображено завдання, права, шляхи студентського самоуправління. Але, напевне, читачам цікаво буде знати, як практично реалізується суть цього Положення. Пропонуємо вам інтерв'ю з головою студентського профкому ЮРІЄМ ВЕЗДЕНЬОВИМ.

— Як ставляться самі студенти до участі в управлінні інститутом?

Ю. В.: Поки відчувають в основному свої права, заважаючи про обов'язки.

Хоча є приклади правильного усвідомлення самоуправління. У гуртожитку № 7, наприклад, сформовано студентський будівельний загін, який відремонтує своє житло власними силами. Профком подбає, щоб їх робота була оплачена. Подібний, хоча чисельно менший загін, формується і в гуртожитку № 4.

— Що конкретно зроблено студентами для студентів?

Ю. В.: Фестиваль самодіяльної студентської творчості, який відбувся місяць

тому. У гуртожитку № 6 самі студенти переворюють підвал для студентського клубу, поруч хочуть обладнати кафе. Альпіністський клуб «Моноліт» заробляє кошти на свій туристський інвентар, сам оплачує маршрути походів. Клуб уклав договори з різноманітними організаціями на суму близько 40 тис. крб. на роботи, пов'язані з пофарбуванням внутрішніх споруд, заміною електроламп у приміщеннях, де високі стелі, миттям вікон, обробкою дерев'яних поверхонь від рослин-паразитів.

— Чверть складу Вченої Ради сьогодні студенти. Але їх думку на засіданнях Ради можна почути не досить часто. В чому спра-

ва? Ю. В.: Коли ще на сторінках центральної преси йшло обговорення про участь студентів в управлінні вузом, міністр вищої і середньої спеціальної освіти СРСР Г. Ягодін висловив думку, що перш ніж вводити до складу Ради студентів, треба продумати і порядок денний засідань, щоб в силу некомпетентності студенти не виконували роль статистів.

На нашій Вченій Раді студенти активно включилися в обговорення питання, коли йшлося про їх участь в управлінні інститутом. Коли слухалися підсумки нового навчального плану, студенти вносили радикальні пропозиції (наприклад, посилити вимоги на екзаменах). Тобто практика підтверджує, що питання, в яких кровно зацікавлені студенти, не лишаються без їх участі в обговоренні.

— Тиждень навантаження за наказом Мінвузу не повинно перевищувати 36

годин. На сторінках нашої газети нещодавно виступав студент О. Журавський з підрахунками, за якими виходить навантаження 48 годин, не враховуючи домашнього завдання. Прокоментуйте цей факт.

Ю. В.: 36 годин — це лекційний час та практичні заняття. І у нас він не перевищує норми. СРК мають факультативний характер, тобто, на мій погляд, кожний може довільно вирішувати організацію СРК.

— А як використовується 5 процентний ректорський стипендіальний фонд?

Ю. В.: Студенти введені в стипендіальну комісію, це секретарі комсомольських бюро та голови профбюро, профрости, комсорги, профгости. 4 проценти — надбавка до стипендії, що дається за особливі успіхи в навчанні і активну громадську роботу, а один процент залишається для надання матеріальної допомоги за клопотанням профспілкової організації.

ФАКУЛЬТЕТ БЕЗ СЛУХАЧІВ

Ще кілька років тому ФГП спробував знайти «свій» контингент слухачів — тих, яким за об'єктивними причинами не можна не підшукати своєї суспільно-корисної кваліфікації. Інакше вони не зможуть успішно виконувати своїх громадських доручень.

Хто міг стати цим контингентом? Розуміємо, що передусім актив І курсу: комсорги, профгости, культурні, фізкультурно-спортивні, політінформатори. Ті, кому академічні групи дорікли очоловати громадську роботу. Здавалося, що суспільні організації інституту повинні бути кровно зацікавлені в кваліфікаційній, компетентній підготовці «свого» активу до реальної громадської роботи. Що ж виявилось?

— А виявилось: першорядні активісти можуть спокійно працювати і без допомоги вищестоящих організацій. З цим, правда, можна було погодитися, якщо в академгрупах і дійсно кипіла комсомольська, профспілкорова, культурно-спортивна робота, проводилися б цікаві політінформмації.

Комітет комсомолу, студентський профком, клуб, спортивний клуб — не зуміли (або не хотіли?) так організувати роботу шкільного ФГП, щоб ті активісти І курсу, які хоч би раз побували на заняттях, вже не змогли і не захопити б пропустити жодного наступного заняття.

І який же результат? Більшість активістів ака-

демгруп або зовсім не стали слухачами ФГП, або відвідали 1—2 заняття «під натиском» комсомольських бюро факультетів і заступників деканів з суспільно-корисної практики.

Така постановка справ призводить до досить негативних наслідків для виховання активістів. У них об'єктивно створюється враження: про формалізм в самій суті ФГП, можливість лише вважатися активістом (культургом, фізоргом) і нічого не робити в групі з реальною масовою роботи. Така ситуація із школами факультету активу І курсу.

Не краще справи і з іншими школами. Так, школа екскурсоводів припинила своє існування через відсутність слухачів, що готові не лише «слухати» про пам'ятні місця Києва, але й «працювати» хоч із своїми товаришами-студентами, знайомити їх з історією міста, його архітектурою.

Школа молодого лектора функціонує лише за рахунок особливого ентузіазму Р. М. Сазонова, який залучає на заняття студентів у вигляді «добровільно-примусового» відвідування. Лекторів, здатних виступати перед студентською аудиторією або будь-якою іншою, школа фактично не готує.

Школа керівників ізоустудій не працює — інформації про її заняття від керівника — В. А. Малиновського нема.

Школа журналістів в 1985-86 учбовому році працювала за індивідуальним планом (в газеті «За будівельні кадри» з'явилось близько десятка статей і дописів, підготовлених слухачами ФГП); в 1986-87 рр. такої роботи не проводилися.

Виникає таке питання: а яка ж роль декана ФГП у всьому цьому?

Декан «спробував» вільну IV пару в середу для І курсу (і не завжди успішно, тому що в поточному семестрі ряд груп І курсу факультету МБ, технологічного, архітектурного зайнято з цієї часті учбовою роботою), потім погоджує з диспетчерською службою аудиторії для занять (в цьому році і з цим були величезні проблеми); узгоджує і передає факультетам і громадським організаціям КІВІ інформацію про відвідування студентами шкільних. На що жодної реакції не отримав.

Декан зовсім не займається головним своїм обов'язком — забезпеченням високого рівня занять. Добре, що хоч комітет комсомолу, профком, клуб, спортивний клуб проводить заняття.

Напрошується ще одне питання: що ж робити? Школи ФГП повинні бути потрібними самим студентам. Отже, для цього треба провести більше опитування (це можуть зробити кафедри суспільних наук) про те, які суспільні професії (або навички) для

них є корисними; запропонувати свої варіанти, наприклад: школа соціальних досліджень, школа лекторської майстерності, журналістики і ін.

Рівень викладання в школах ФГП повинен бути найвищим. Так, соціологія повинні вести компетентні люди, наприклад кафедра марксистсько-ленінської філософії нашого вузу + кафедра соціології держуніверситету. Лекторська майстерність — спеціальні педагогічного інституту, інституту культури, університету; журналістику — факультет журналістики університету.

Навчання на факультеті громадських професій треба заохочувати реальними перевагами (тут є над чим помислитися). Наприклад, в найкращій будівельній загоні, Інтерзагоні повинні поступати білий з громадськими професіями, поступити в аспірантуру, стати членом КПРС — маючи рекомендацію заступника декана і декана ФГП.

Викладачі, що працюють на ФГП, повинні матеріально заохочуватися. Для тих, кого запрошують для роботи, її оплачувати, для співробітників вузу — зараховувати в навантаження викладачу.

І врешті, першою повинна розпочати роботу школа соціологів — вони зможуть провести соціологічний аналіз інтересів студентського колективу.

В. МАЛЬКО,
декан факультету громадських професій.

Гражданственность поэзии

Автор этих стихов — студент IV курса архитектурного факультета Сергей Онищенко. Любит ли он поэзию? Читая его строчки, ощущаешь душу тонкую, искреннюю, болящую, чужой болью. Можно спорить о сложности формы, в которую поэт облекает свои стихи, но суть его лирики — гражданственность. Впрочем, читайте, сами.

Онищенко Николаю Ефимовичу посвящается.

Как жаль, твой профиль гордый лишь обелиском отражен, и в памяти моей остался каким и был, ведь ты пытался придать всей жизни, всем, кто был вокруг тебя, лишь яркое подтона из сердца твоего, ты не жалел себя жалея своих ближних, раздавленные вишни я чувствую в зажатом кулаке. Как жаль, не ощущать тепло в твоей руке, печаль твоих раздумий, переданных мне;

я вспоминаю свое детство и то, что ты мне дал в наследство лишь полноводная река, твоя рука — моя рука и мысли — это наши мысли, они отождествляют жизни.

Черное дерево одиноко стояло в степи, делясь за прозрачный воздух раскидистыми ветвями.

Под ним пятнами на снегу лежали черные листья. Черные листья на осеннем негативе.

Гвоздика алая на черное ложится и на глаза надвинута вуаль, воспоминаний долгий ряд нам снится, когда друзья уходят вдаль.

И в сочетании этом строгим я презираю черный цвет, он очень близок к нашему богу, звучит в ушах его куплет.

Но я люблю тогда лишь черный, рисуя мелом по нему, отчетливее профиль гордый и мысли тянутся к нему.

Когда на силуэте черном возникнет угол белого платка, в облике благородства полно, в перчатке белой белая рука,

Которая сжимает розы на фоне черном пиджака, для женщин это просто грезы, когда протянута рука.

И волос черный испадает на платке белое твое, такое сочетание впечатляет даже когда наоборот.

И на листке бумаги белом пером в пространстве проведу, в заката ярко-красном свете себя на мысли я ловлю, что благородства краски эти и обожаю и люблю.

В свои двадцать пять, на смене поколений, опять, ударившись в предел сомнений, иди в толпе и раствориться в тишине, мечты-свои зарыть в песке уйти в себя, забыться, плевок холодный на щеке не ощущать, зарыться, а может закричать? в истерике забыться? я не хочу, я не могу так жить, в течении однообразия плыть под каблучком невежества и лени, опустошающей рассудок тени и чувства бросить под каблук раздавленных душевных мук и тыкаться, лица спасенья, в замен души опустошенья — осколками лежать во рву, размешивать скуные краски и на обличье делать маски от непосильно-острой жажды, которые сорву, однажды...

Важка наука нарисна геометрія... Складають її з першого разу далеко не всі студенти. Але є й такі, кому «начерталка» не страшна, і отримують вони за неї самі відмінні оцінки. Це, наприклад, студент групи МБ-12 факультету міського будівництва Олег Бровкін.

На знімку: під час занять.

Фото В. Чайковського.

СПОРТ НАВАНТАЖЕННЯ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я

Важливою умовою підтримання здоров'я і працездатності є правильна організація режиму роботи і відпочинку протягом доби. Дотримувати правильного режиму — значить займатися фізичними вправами, правильно харчуватися, забезпечити організм достатнім для відновлення його сил відпочинку, загартовувати.

Лише повсякденно впроваджені фізкультуру і спорт в життя, говорить академік С. Чазов, — нехай то будуть спортивні секції, оздоровчі кооперативи, об'єднання за місцем проживання і роботи — ми зможемо зміцнити здоров'я людей.

Під час розумової діяльності, яка не вимагає фізичних зусиль і точно координованих рухів, найчастіше напружені м'язи шиї і лічового поясу, а також м'язи обличчя і мовного апарату. В спеціальній літературі це пояснюється тим, що їх активність тісно пов'язана з нервовими центрами, що керують увагою, емоціями і мовою. Отже працівники розумової праці, а до них відносяться і викладачі, і студенти, найбільше страждають від недостатності рухової активності і піддержки забороняючим серцево-судинної системи, обміну речовин та простудним. За даними спеціалістів творчу діяльність не можна доволно припинити, вона продовжується і в післяробочий час, і навіть уві сні. Крім того, в більшості видів розумової діяльності оптимальні результати можна одержати при привалому і наполегливому зосередженні під час розв'язання будь-якого завдання. Тому, зліхадити резерви для відпочинку і відновлення треба не в зниженні мозгових зусиль, а у дозованих фізичних навантаженнях, активному відпочинку. На думку М. М. Амосова, зовсім не важливо, що саме робити: бігати, ходити на лижах, плавати, їздити на

велосипеді, пребти... головне одержати навантаження, яке точно дозвезить ступенню прискорення пульсу. Важливішим показником стану організму є пульс в стані покою. У чоловіків — 60 ударів на хвилину — добре, 50 — відмінно, 70 — погано. У жінок частота пульсу трохи вище. Рівень пульсу нижче 50 ударів на хвил. спускати не треба. В яких межах повинен частішати пульс під час тренування? У молодих людей та осіб середнього віку — удвічі, але не вище, ніж до 120 ударів на хвилину. Особливо для людей старшого віку і літніх. Наступний показник — повернення пульсу в норму. При хорошому стані через хвилину частота пульсу повинна знизитися на третину, через 5 хвилин — майже досягти норми. Допустиме перевищення пульсу на 5—7 ударів на хвилину. Якщо по проходженню 15—20 хвилин перевищення пульсу вище норми на 10—15 ударів — це поганий показник для будь-якого віку.

Останній показник — час утримання пульсу на відмітці — 120 ударів на хвилину. Щоденно достатньо 20 хвилин, а для тих, хто хоче добитися більшого тренувального ефекту і «спустити» пульс до 50 ударів на хвилину, академік М. М. Амосов рекомендує час навантаження при пульсі 120 уд./хв. збільшити приблизно удвічі, тобто 40 хвилин. Таким чином по М. Амосову загальноозміцнююче навантаження — це щоденне навантаження протягом 20—40 хв. при пульсі 120 уд./хв. і спеціальна гімнастика для хребта і суглобів.

В. ЗОТОВ,
к. п. н., ст. викладач кафедри фізичного виховання.

ВРАЖЕННЯ ВІД ВИСТАВКИ С. ДАЛІ

Протягом місяця в Москві, в Державному музеї образотворчих мистецтв імені О. С. Пушкіна діяла виставка «Графіка Сальвадора Далі із зібрання П'єра Аржиля». В квітні я відвідала її. Хочу поділитися своїми враженнями.

До недавнього часу творчість С. Далі в Радянському Союзі була практично невідомою, а його ім'я, якщо й згадувалося в книгах і статтях про живопис, то лише з різко негативною оцінкою, із визначеннями типу «мистецтво приреченого світу», «мистецтво «нічого» і ін.

Однак, у всьому світі С. Далі відомий як один із найвддатніших художників ХХ століття, патріарх сюрреалізму. Сюрреалізм (франц. надреалізм) — напрямок в мистецтві, виразники якого шукають джерело творчості у «сфері підсвідомого», в порушенні логічних зв'язків предметів та зміни їх суб'єктивними

асоціаціями. І ось, нарешті, завдяки П'єру Аржилю, створювачу і хранителю музею сюрреалізму у Франції, ми маємо можливість познайомитися з невеликою часткою творчості Далі — його графікою.

Далі народився в 1904 році в іспанському місті Фігерасі в сім'ї нотаріуса. Художню освіту одержав в Мадриді і Барселоні. В 1928 році у Франції він познайомився з Андре Бретоном, засновником сюрреалізму, і невдовзі приєднався до цього руху. Але вже в 1934 році французькі сюрреалісти виключили його з своєї групи за надто академічний характер живопису. Проте Далі до цього часу вважався найкращим представником сюрреалізму.

На виставці експонувалося близько 200 граверів, кілька акварелей, скульптур, gobelenів. Представлено було роботи із серій

«Мифологія», «Хипні», «Сюрреалістическая тафромахія», ілюстрація до творів Гете, Г. Аполлінера. Цікава серія граверів, що ілюструють роман французького письменника Лотреамона «Пісні Мальдорода», який вважався першим сюрреалістом в літературі, хоч був написаний в 1870 році, задовго до виникнення цього напрямку.

Роботи Далі дивні і незвичайні, повні невичерпної фантазії, не завжди зрозумілі, але надзвичайно цікаві.

На жаль, на виставці не було представлено живопису Далі. Але знайомство навіть з однією із сторінок діяльності Далі мало великий інтерес для радянських глядачів, які вистоявши у величезних чергах, щоб побачити роботи відомого майстра.

Н. КЛИМЕНЮК,
студентка 32-ї групи АСУ.

ПРОПОНУЄМО ВІДВІДАТИ

В будинку архітектора по вул. Новопушкінській, 7 з 25 травня по 13 червня 1988 р. експонується виставка живописних робіт доцента кафедри архітектурних конструкцій КІБІ Владислава Івановича Мельника, присвячена Дню визволення Азії і Африки.

З 1976 по 1980 рр. В. І. Мельник викладав архітектуру і малюнок в Університеті міста Константини (Алжирська Народна Демократична Республіка). Протягом 1983—86 років він — викладач архітектури і малюнку в Національній інженерній школі міста Бамако (Республіка Малі). В. І. Мельник учасник всесоюзних і республіканських художніх виставок в Москві і Києві, а також ряду міжнародних. В Алжирі і Малі відбулося 10 персональних виставок художника. Крім того, в 1982 році художник в складі туристичної групи — Спідки радянських товариств

В. МЕЛЬНИК. КАЛЬКУТТА

друзьби (СРПД) побував в Індії. Роботи з цієї поїздки також експонуються на виставці.

Запрошуємо відвідати цю виставку. Вона працює з 14-ї до 19-ї години. Три-

надцятого червня о 18-ій годині відбудеться зустріч з автором виставки.

Инф. «За будівельні кадри».

Редактор О. ПРИМАК.